

C/2024/2012

18.3.2024

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresní soud v Teplicích
(Republika Czeska) w dniu 20 listopada 2023 r. – Innogy Energie, s.r.o./QS**

(Sprawa C-749/23, Innogy Energie)

(C/2024/2012)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Okresní soud v Teplicích

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Innogy Energie, s.r.o.

Strona pozwana: QS

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy istota i cel dyrektywy Rady 93/13/EWG ⁽¹⁾ sprzeciwiają się temu, żeby jej art. 3 w związku z pkt 1 lit. e) załącznika do tej dyrektywy w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich w związku z art. 5 tej dyrektywy dotyczącym sporządzania warunków na piśmie prostym i zrozumiałym językiem oraz zasadą skuteczności, o której mowa w art. 7, był interpretowany w ten sposób, że kara umowna, która została zawarta w umowie adhezyjnej w części „Inne postanowienia” na stronie 1/2 (pierwsza strona umowy), choć (wbrew standardowej praktyce w obszarze umów konsumenckich) na tej „pierwszej” stronie nie znajdują się żadne dane identyfikacyjne stron, niczego tam ręcznie nie uzupełniono i kara umowna została włączona do części „Inne postanowienia”, która jawi się jako nieistotne postanowienia, była traktowana jako właściwa część pisemnej umowy zawartej między konsumentem a dostawcą, ponieważ od konsumenta można wymagać, żeby prawidłowo zapoznał się z tą stroną umowy, w przypadku gdy druga strona umowy (2/2), która jest faktycznie wypełniona i podpisana, zawiera wystarczającą informację o tym, że chodzi o drugą stronę umowy, właśnie dlatego, że jest oznaczona jako 2/2?
- 2) Czy istota i cel dyrektywy 93/13/EWG sprzeciwiają się temu, żeby jej art. 3 w związku z pkt 1 lit. e) załącznika do tej dyrektywy i/lub art. 12 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 ⁽²⁾ był interpretowany w ten sposób, że w przypadku rozwiązania przez dostawcę zawartej na czas określony umowy na dostawę energii po stałej cenie z powodu naruszenia zobowiązań przez konsumenta, **nie ma** znaczenia wysokość rzeczywistej bezpośredniej straty ekonomicznej poniesionej przez dostawcę w wyniku przedterminowego rozwiązania umowy z konsumentem?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE (Dz.U. 2019, L 158, s. 125).